Αναφορά της κοινότητος πρός τόν πατριάρχην καί τήν ἱεράν σύνοδον ὑπέρ του μητροπολίτου Χρυσάνθου απαχθέντος ὑπό τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν εἰς Ἀδριανούπολιν πρός ἐκδίκασιν ἐπί συκοφαντία.
(Παραρτήμ. σελ. 65-67, 1857, V, 28)'

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Φιλιππουπόλεως πιστοί ὑπήκοοι τοῦ κραταιοῦ Θρόνου καί τέκνα γνήσια τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἀνατολικῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐμφανιζόμενοι σήμερον διά τῆς παρούσης ἡμῶν ταπεινῆς ἀναφορᾶς καθυποβάλλομεν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τήν θλίψιν καί συνοχήν τῆς καρδίας ἡμῶν δι' ὅσα περ' ἐνταῦθα λυπηρά καί ἀπευκταῖα ἤδη εἰς ἡμῶν ἐνέσκηψαν. Οὐδέν ὀδυνηρόν, οὐδέν θλιβερόν καί μεγάλης ἀθυμίας πρόξενον ὅσον νά βλέπῃ μία πόλις ἀπαγόμενον αἰφνιδίως αὐτῆς τόν ὅσιον ὑπεραγαπητόν καί σεβαστ(όν) κινδυνεύοντα καί [illegible] δι' αἰτίας μή προστριβούσας ἐγκληματικά στίγματα εἰς τό ἔνδοξον πρόσωπον, ὡς ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἀναφορῶν καί πρό πάντων ἐκείνης τῆς 27ης Φεβρουαρίου ἐγνωστοποιήθη καλῶς ἡ μεγάλη ἡμῶν Ἐκκλησία. Ἐπί τοῦ ἀρτίως γενομένου ἀποσταλματικῶς πληροφοριῶν κατευνασθείσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἁγίας αὐτῆς ... τοῦ Παναγιότητος ἐπί τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀπεσταλμένου Μουπασίρη ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως ὅπως ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης αὐτοπροσώπως τόν ἀρχιερέα ἡμῶν ἵνα δικασθῇ εἰς τό ἐν Ἀδριανουπόλει συμβούλιον καί μολονότι ἠλπίζετο ὅτι ἡ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία χάριν πάσης ἀξιοπρεπείας ἤθελεν ἀναχαιτίσῃ διά τοῦ τρόπου τῶν ἀρχαίων αὐτῆς δικαιωμάτων τήν ἀπαγωγήν ταύτην μεταβάλλουσα τήν ἐκτέλεσιν εἰς ἄλλα εὐχάριστα ἀποτελέσματα, μετά λύπης μας ὅμως οὐδέν κατορθώθη [illegible] καί ἡ ἀποστολή τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν ἀπειρομένου ἐξετελέσθη ὥστε ἐρρίφθημεν σύμπαντες εἰς μίαν ἄβυσσον ἀπεριγράπτου θλίψεως. Στερούμενοι τῆς παρουσίας καί εὐλογίας του καί μετά δακρύων καί συντετριμμένης καρδίας τό ἀπροσδόκητον ἡμῶν δυστύχημα ἐλεεινολογοῦντες ἀδυνατοῦμεν πῶς νά παραμυθήσωμεν τήν θλίψιν μας. Ὅθεν, ἐπειδή εἶναι ὁμολογούμενον, ὅταν τινῶν ἡ καρδία βασανίζεται ὑπό ὀδύνης σφοδρᾶς, οὐδέν ἄλλο δύναται νά θεραπεύσῃ τήν ἀγωνίαν της εἰμή ἡ φιλοστοργία μητρός, πρός αὐτήν λοιπόν τήν κοινήν ἡμῶν μητέρα καί ἡμεῖς ἐπικαλούμενοι τήν συγκατάβασίν μας ἐκζητοῦμεν ἵνα εἰ δυνατόν (;) μεταβάλῃ τήν θλίψιν ἡμῶν εἰς χαράν καί ἀγαλλίασιν. Ἄπασαν δέ τήν ἐνεργείαν ταύτην δικαιωματικῶς ἀντιπροσωπεύοντες φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος καί ἀπάσης τῆς τήν Ἐκκλησίαν διοικούσης (;) ἱεράς συνόδου, ὅτι ὁ ἀρχιερεύς ἡμῶν ἀφ' ὅτου ἐπάτησεν εἰς τό ἔδαφος τῆς πατρίδος οὐδόλως οὐδαμοῦ ἐφάνη παρεκτρεπόμενος τῶν ἑαυτοῦ πνευματικῶν καθηκόντων, ἀλλά πιστός εἰς τήν σεβαστήν κυβέρνησιν, πιστός εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τά πάντα ἐφάνη διεξάγων μετά φρονήσεως μεγίστης, [illegible] καί ἐπιμελείας, οἷα ἀπαιτεῖται εἰς ἄνδρα ἐμπεπιστευμένον τήν ποιμαντορίαν λαοῦ ἀφωσιωμένου καί ὑπακούοντος εἰς τόν σεβαστόν αὐτοῦ μονάρχην καί εἰς τάς θρησκευτικάς αὐτοῦ ἀρχάς. Αὐτά ταῦτα ἐνσυνειδήτως μαρτυροῦντες περί τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀρχιερέως μας προαγόμεθα νά παρακαλέσωμεν ἱκετευτικῶς, ὅπως, ὅσον αἰφνιδίως ἀπήχθη ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν, τοσοῦτον ἀξιοπρεπῶς ἱκετεύομεν ἵνα ἐπανακάμψῃ· δέν θέλομεν, ἵνα πολύ στερηθῶμεν τῆς εὐλογίας του καί τῆς ἀγαθοεργίας του οἱ ἐνθυμούμενοι σύμπαντες τήν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ποιμαντορίαν του. Ἐφ' ᾧ ἐσμέν ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας

ἀκολουθεῖ ὄπισθεν.

ότι η μήτηρ Εκκλησία παραδεχθείσα τάς κοινάς ημών παρακλήσεις θέλει αποδείξει την φιλοστοργοτάτην αυτής διάθεσιν αναγγέλλουσα τῷ πολυχρονίῳ ημών άνακτι σουλτάν Άβδούλ Μετζίτ χάν εφένδην μας την παράκλησιν της όσον ούπω επανόδου του αρχιερέως μας. Αναμένοντες μετά χρηστής ελπίδος τα ευχάριστα και ευφρόσυνα επί των ταπεινοτάτων ημών παρακλήσεων αποτελέσματα υποσημειούμεθα μετά βαθυτάτου σεβασμού.

1857 Μαΐου 28, Φιλιππούπολις.

Σακελλάριος Λάμπρος ιερεύς, νομοφύλαξ Δημήτριος ιερεύς, σακελλάριος Θεόφιλος, πρωτοπαπάς Κωνσταντίνος, δευτερεύων παπάς Παναγιώτης, Δημήτριος Μήτσορας, Γ. Γκιουμουσγκερδάνης, Γεώργ. Κωνσταντίνου, Άργ. Χρ. Κοϊμτζόγλου, Ν. Φιλιππόβιτς, Χ" Γιάννης Κωνσταντίνου, Γ. Κ. Κενκνόγλου, Πέτρος Γεωργίου, Κωνσ. Χ" Δημητρίου, Χ" Σλάβκο Γρηγορίου, Κ. Παπαδάκης, Δ. Χριστοδούλου, Αργύριος Δόπρη, Αργύρ. Γεωργίου, Σταύρ. Σταματίου, Ιωάν. Ζαφειριάδης, Χριστόδουλος Χ" Λαζάρου, Πέτρος Σπυράκου, Γιάννης Άγγελή, Χριστόδουλος Ναούμ, Δημήτριος Θεοδώρου, Ευστάθιος Τζιουρόνη, Σταύρος Ιωάννου, Ιωάννης παπά Γεωργίου, Δ. Καζαντζόγλου, Κ. Κόραμας, Π. Παπαδάκης, Κ. παπά Σάσος, Ι. Κολιάσοβιτς, Θ. Χ" Αργύρογλου, Ιάκωβος Αργυρίου, Ιάκωβος Σεβαστίδης, Α. Ουζούνογλου, Βασίλειος Άγγελή, Αποστ. Γεωργίου, Σταύλας Ιωάννου, Στέφανος Χρήστου, Θεόδωρος Κυριάκου, Ιωάννης Γερούλου, Χ" Ιωάννης Χρήστου, Βασίλειος παπά Ιωάννου, Λάμπρος Αλεξίου.

Εσνάφια μετά των σφραγίδων των: αμπατζήδες, καφτανζήδες, γουναράδες, βακάληδες, πουτσιαντζήδες, κοϊμτζήδες, ταμπτζήδες, ρασιάδες, μουμτζήδες, κασσάπηδες, σουλτζήδες, καζαντζήδες, κάτηλοι, παπουτσήδες, και όλοι οι μαθητάδες.

---

1) Αυτόθι, σελ. 65-67. – Μετά τον γενόμενον θόρυβον επί τῃ μελετωμένῃ υπό των κινήματι των Βουλγάρων [illegible] προς τε τον πατριαρχείον και τον Βαλή της Αδριανουπόλεως [illegible] της βουλγαρικής τριανδρίας Στέφανον Ιωάννου, Γεώργιον Τσαλόγλου και Πέτρον Κύρλοβιτς μετά του Χρυσάνθου, ως δημιουργήσαντες [illegible] της παρρησίας του και της αιτιολογίας κατηγοριών προς τον διοικητήν μετά του ειρηνικού βουλγαρικού [illegible] και [illegible] διχονοίας παρά του χριστιανού της επαρχίας. Ένεκα δε της ισχύος της τριανδρίας παρά τῳ Βαλή απεστάλη εις αυτόν εις Φιλιππούπολιν ειδικός στρατιωτικός υπάλληλος Μουμτζόγλους, όστις παρά τας διαμαρτυρίας του γένους προνομίας ηνάγκασε τον μητροπολίτην να τον ακολουθήσῃ εις την Αδριανούπολιν, όπως εκεί δικασθῇ από του διοικητικού συμβουλίου διά τας αδίκους κατηγορίας κατά των εχθρών του. Η κοινότης απευθυνομένη και όλην την επαρχίαν διά της παρούσης αναφοράς διαμαρτυρίαν κατά της απαγωγής του μητροπολίτου, όστις αυτόν το [illegible] έμεινεν κατά την συμπατριωτίαν του και είναι θύμα κακουργίας και ζητεί την άμεσον αυτού επάνοδον εις την μητρόπολίν του, καθ' όσον άπαν το ποίμνιόν του είναι ευχαριστημένον επί τη πνευματική του διοικήσει και του βίου του ή τον επιθυμεί μέχρι τέλους του βίου του αρχιερέα του. Απαιτεί, όπως το πατριαρχείον χρώμενον των προνομιών του αναφερθῇ εις αυτόν τον Σουλτάνον.

Εκ των υπογεγραμμένων φαίνεται ότι ο σπόρος της φυλετικής διχονοίας [illegible] την κοινότητα. Η κοινότης ως Ελληνική [illegible] υπέρ του Χρυσάνθου, όστις υποστήριξε τα προαιώνια δικαιώματά της κατά του κακοβούλου της επιρροής, ήτις το έργον των Βουλγαρικών [illegible]. Πάντες οι υπέρ του Χρυσάνθου διαμαρτυρηθέντες ήσαν Έλληνες και τινες εξελληνιζόμενοι Βούλγαροι, ως ο Πέτρος Γεωργίου. Ουδείς των ακολουθούντων την τριανδρίαν Βούλγαρος υπέγραψε την αναφοράν. Τότε διηρέθησαν και τα εσνάφια, τα μεν ταχθέντα υπέρ, ως τα υπογεγραμμένα, τα δε κατά του Χρυσάνθου. Μετακινηθέντος όμως του εις Αδριανούπολιν [illegible] του Χρυσάνθου εις Φιλιππούπολιν κατεδείχθη η αθωότης της τριανδρίας, διό και εις την προς το πατριαρχείον [illegible] υπέρ του Χρυσάνθου αναφοράν, εν ῃ εζητείτο η διαμονή αυτού, υπέγραψαν πάντα τα εσνάφια και οι 10 μαχαλάδες της πόλεως. Ο αγών εξηκολούθησεν αδιαλείπτως του Χρυσάνθου μέχρι του 1861, ότε οι Βούλγαροι απεσχίσθησαν της κοινότητος και εσχημάτισαν ίδιαν εθνικήν θρησκευτικήν κοινότητα (το μετόχιον).